

Tieto vady sa týkajú:

- i) skutočnosti, že Súd prvého stupňa úplne opomenul preskúmať dôvody a tvrdenia odvolateľov týkajúce sa porušenia práva na podanie sťažnosti, ako zakotveného aspektu európskeho občianstva;
- ii) skutočnosti, že Súd prvého stupňa v každom prípade skreslil obsah rozhodnutia Európskeho ombudsmana z 18. júla 2002, ktoré bolo najdôležitejším dôkazným prostriedkom, o ktorý odvolatelia opreli svoju žalobu, a v každom prípade skutočnosti, že sa Súd dopustil omylu pri právnom posúdení tohoto dôkazného prostriedku;
- iii) skutočnosti, že Súd prvého stupňa nesprávne vyložil a použil zásady riadneho úradného postupu, nestrannosti, právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery, a v niektorých prípadoch skreslil obsah dôkazných prostriedkov a v každom prípade, sa dopustil omylu v právnom posúdení skutočností uvedených v žalobe týkajúcich sa porušenia vyššie uvedeníh zásad;
- iv) skutočnosti, že Súd prvého stupňa nepreskúmal návrh na náhradu škody alebo v každom prípade ju preskúmal nedostatočne v rozsahu, v ktorom považoval sporné konanie Komisie ako súhrn izolovaných skutočností oddelených jednu od druhej a nie ako celok, napriek skutočnosti, že porušenie pravidiel Spoločenstva, ktorých sa odvolatelia dovolávali, a škoda, ktorú utrpeli, vyplýva najmä z celkového prístupu Komisie počas obdobia ôsmych rokov.

Všeobecnejšie, odvolatelia si myslia, že Súd opomenul vyvodiť správne závery zo základnej zásady, podľa ktorej má Komisia zabezpečiť, aby konanie prebehlo riadne a v súlade s právom, a v prípade omylu musí niesť finančné následky nesprávneho úradného postupu. Nedodržanie základných zásad upravujúcich konanie orgánov môže byť okrem toho príčinou nemajetkovej ujmy, ktorej náhradu a odškodnenie môžu európski občania žiadať.

Žaloba podaná 31. marca 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Španielske kráľovstvo

(Vec C-172/06)

(2006/C 131/65)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: S. Pardo Quintillán, splnomocnený zástupca)

Žalovaný: Španielske kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Španielske kráľovstvo si tým, že podmieňuje udelenie štátnej pomoci hospodárskym subjektom, ktoré chcú v Španielsku uvádzať na trh slnečné kolektory, legálne vyrábané a uvádzané na trh v inom členskom štáte alebo v štáte, ktorý je signatárom Dohody o Európskom hospodárskom priestore, tým, že tieto kolektory budú mať certifikát zhody, ktorý spĺňa požiadavky stanovené vnútroštátnou legislatívou, a na tieto účely sa v osobitne určenom vnútroštátnom laboratóriu opätovne podrobia skúšaniam, ktoré už bolo vykonané v uvedenom štáte, nespĺnilo si povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článkov 28 a 30 Zmluvy ES a z článkov 11 a 13 Dohody o Európskom hospodárskom priestore,
- zaviazať Španielske kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Španielska právna úprava týkajúca sa prístupu k štátnej pomoci pre slnečné kolektory pochádzajúce z iného členského štátu alebo štátu, ktorý je signatárom Dohody o Európskom hospodárskom priestore, je v rozpore so základnou zásadou voľného pohybu tovarov a nemožno ju odôvodniť žiadnym z dôvodov všeobecného záujmu vymenovaných v článku 30 Zmluvy ES, ani nevyhnutnými požiadavkami, ktoré uznáva judikatúra Súdneho dvora.

Odvolanie podané 5. apríla 2006: Stadwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadwerke Tübingen GmbH a Stadwerke Uelzen GmbH proti rozsudku štvrtej komory Súdu prvého stupňa z 26. januára 2006 vo veci T-92/02, Stadwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadwerke Tübingen GmbH a Stadwerke Uelzen GmbH/Komisia Európskych spoločenstiev, ktorú v konaní podporujú E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG a Hamburgische Electricitäts-Werke AG

(Vec C-176/06)

(2006/C 131/66)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolatelia: Stadwerke Schwäbisch Hall GmbH, Stadwerke Tübingen GmbH a Stadwerke Uelzen GmbH, (v zastúpení: D. Fouquet a P. Becker, Rechtsanwälte)

Ďalší účastníci konania: Komisia Európskych spoločenstiev, E.ON Kernkraft GmbH, RWE Power AG, EnBW Energie Baden-Württemberg AG a Hamburgische Electricitäts-Werke AG

Návrhy odvolateľov

- zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa z 26. januára 2006 vo veci T-92/02, Stadtwerke Schwabisch Hall GmbH, Stadtwerke Tübingen GmbH a Stadtwerke Uelzen GmbH/Komisia Európskych spoločností⁽¹⁾,
- ak o veci možno rozhodnúť, zrušiť rozhodnutie Európskej komisie K(2001)3967 konečné z 11. decembra 2001 v rozsahu, v akom Komisia konštatuje, že rezervné fondy na likvidáciu a na zastavenie činnosti atómových elektrární v Spolkovej republike Nemecko nie sú štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES,
- ak nemožno vec rozhodnúť, vrátiť vec prvej rozšírenej komore Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie pri zachovaní zákonného sudcu žalobcov v predchádzajúcom súdnom konaní,
- zaviazat Komisiu nahradiť trovy prvostupňového konania,
- zaviazat odporkyňu v odvolacom konaní nahradiť odvolacieho konania.

Podporne:

- zamietnuť žiadosť vedľajších účastníkov konania, aby trovy prvostupňového konania na Súde prvého stupňa nahradili odvolatelia.

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolicia napadajú týmto odvolaním rozsudok Súdu prvého stupňa, ktorým určil, že zistenie Komisie o tom, že odklad daňový odklad rezerv pre likvidáciu a pre zastavenie činnosti atómových elektrární v Spolkovej republike Nemecko nie sú štátnou pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES, je v súlade s právom. Ako odvolacie dôvody uvádzajú porušenie procesného práva a porušenie hmotného práva Spoločenstva.

Súd prvého stupňa postúpil vec bez osobitných dôvodov napriek zjavnej právnej obtiažnosti a značnému významu z prvej rozšírenej komory na štvrtú komoru s tromi sudcami. Toto bezdôvodné a neoprávnené postúpenie veci po viacerých rokoch trvania konania menšej komore je porušením práv odvolateľov na zákonného sudcu.

Súd prvého stupňa nerozlišoval medzi požiadavkami na existenciu štátnej pomoci a požiadavkami na začatie formál-

neho hlavného preskúmacieho konania. Keďže v danom prípade existovali značné ťažkosti skutkovej a právnej povahy pri skúmaní, či je zámer poskytnúť štátnu pomoc zlučiteľný so Spoločným trhom, existenciu vstupnej štátnej záruky, pokiaľ ide o dostatočnú konkretizáciu povinností pri zastavení činnosti a likvidácii atómových elektrární, ako aj pokiaľ ide o konkrétne sumy rezerv, daňových výhod a celkových nákladov zastavení činnosti, Komisia nebola oprávnená obmedziť sa len na fázu predbežného preskúmania. Naopak bola v danom prípade povinná zahájiť fázu formálneho preskúmacieho konania.

Súd prvého stupňa neposúdil taktiež správne otázku selektívnosti nemeckej úpravy samotných rezerv. Nezohľadnil, že daňové oslobodenie rezerv v odvetví atómovej energie je výnimkou zo všeobecnej daňovej právnej úpravy. Táto výnimka je však prípustná len vtedy, ak sú povinnosti do budúcnosti stanovené dostatočne konkrétne. V danom prípade však tomu tak nie je: kritériá súvisiace s dobou zastavenia činnosti, s povinnosťami pri zastavení činnosti, ako aj s právnymi následkami nedodržania predpisov neboli vôbec dostatočne určené. Ale ani vtedy, keby selektívnosť štátnej pomoci nebolo možno určiť *de jure*, môže opatrenie porušovať právo štátnej pomoci, ak je spôsobilé zvýhodniť niektoré podniky. Smernica o liberalizácii vnútorného trhu s elektrinou požaduje, aby členské štáty aktívne odstraňovali diskrimináciu a porušovanie hospodárskej súťaže. Súd prvého stupňa však proti tomu nestanovil, že by spolková vláda bola povinná zmeniť prax v oblasti rezerv, ktoré tým, že selektívne podporuje jednotlivé hospodárske odvetvia, predstavuje priame porušenie smernice a zásady „potrebného účinku“.

Odvolicia záverom uvádzajú, že napadnutý rozsudok ich neprávom zaväzuje nahradiť trovy vedľajších účastníkov konania. Vzhľadom na to, že vedľajší účastníci vstúpili do konania až v jeho veľmi pokročilom štádiu, kedy už boli predložené všetky podstatné písomné podania, mohol ich význam pre podporu žalovanej byť len okrajový. Táto situácia nemôže odôvodniť, aby žalobcovia nahradili trovy konania v plnom rozsahu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 74, s. 15.